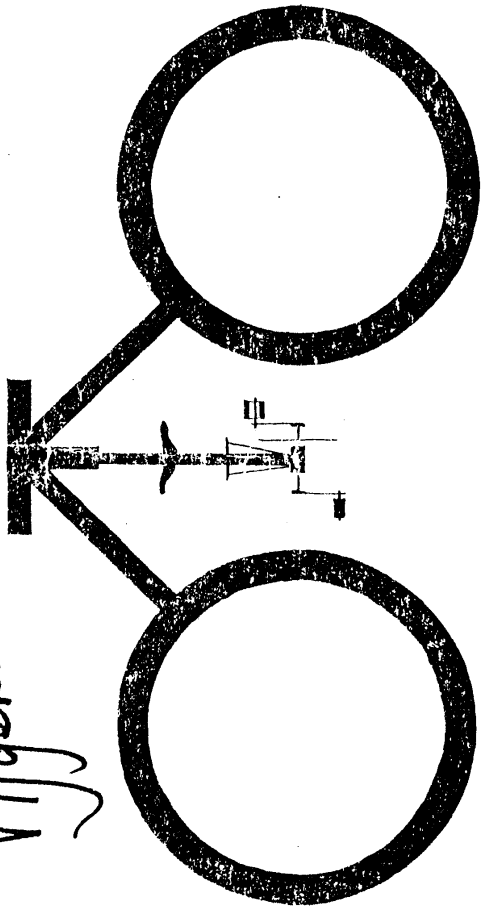

Vijgeblad

Maandelblad no 3

Het Vijgeblad
is een uitgave van
Sociëteit Apollo

Apollo
is een vereniging van
homoseksuele jongens en meiden
en draagt zorg voor
opvang,
bewustwording,
aktie, en
amusement

leden van Apollo
ontvangen Het Vijgeblad
gratis

niet-leden kunnen een abonnement nemen
door storting van
f 25,- op giro nr. 3 3 3 5 9 1 9
t.n.v. Apollo te Rotterdam

kopij
kan gestuurd worden naar
Postbus 1490
3000 BL Rotterdam

je kunt het ook afgeven
aan één van de redactieleden

dat zijn:
Leo Enzlin
Jos Heeneman
Remko van Leeuwen
Peter Verhees

elke vrijdag soos
van 20.00 tot 02.00 uur
NIVON-gebouw
Dirk Smitsstraat 76

X

O

L

O

T

O

Z

Bouwterrein
Afgemat, moe . Op een verlaten metrostation wil ik de balans opmaken maar de aanbouwen- de metro verbiedt mij mijn met donkere kleu- rnuances (bordeauxroden, leer waar slaolie overgegoten is en daatna met slanke vingers beroerd) geslagen hersenen te gebruiken. Gedreven door onbegrijpelijke macht neem ik plaats tegenover de enige persoon in dit deprimerende metrostel.

Bouwterrein
Vrouw gehuld in grof. Midden dertig, eivormig hoofd. De gezichtsplooien die mensen plegen te hebben waren bij haar opgevuld met vlees. De lippen, cyanotisch, geen zuurstoftekort maar overjarige Dior, hadden in een moment van jeugdige onbevangenheid plaatsgenomen op de bolle onderkant. De ogen waren kohl- zwart verminkt. In het omhooggebonden rode haar zat een zieke strik. Een paastraktatie gekreeerd door een demente bejaarde die met weekendverlof in de inrichting moet blijven omdat niemand hem komt halen.

Bouwterrein
Met haar glimlach verteld ze me dat ze blij is niet met mij te hoeven ruilen.

Uitstappen op bouwterrein. Hier zullen ook eens kinderen spelen, netjes gekleed door premie A. Wandelend door de ochtend die vooralsnog weigert zichzelf te worden, ga ik nog eens proberen te denken.

De kerk was grotendeels verlicht met kaarsen. Er heerste een ontspannen sfeer van herbe- zinning (goed bedoeld maar het kost geen geld). Kinderogen lichtten blij op. Zoda- delijk was immers de kerstmaaltijd met krentebollen en eierkoeken.

Ik stond in de voorste rij van het zangkoor. We hadden weken geoeffend en mij was beloofd het Gloria te mogen zingen.

Op kerstavond echter had het de Here, in zijn almachtige goedheid, behaagd mij met een verkoudheid te zegenen. Paultje Witte mocht toen zingen. Zoals ieder jaar huilden de oude vrouwen en keken de mannen met een blik

vol bewondering. Niet voor mij maar voor Paul-
tje. Ik had hem toen kunnen wurgen...

Er komt een auto aanrijden. De bestuurdster beweegt mij vriendelijk een knik. Ik schaaft mijn schoen aan een stukje hardgeworden cement.

"Nee, je moet ze er eerst boven laten zwemmen en dan pas ophalen". Arjen gaf me aanwijzingen bij het vangen van dikkopjes elders nogal eens Kikkervisjes genoemd.

Maar hoe ik ook probeerde, geen van de predikers liep in de val. Het lag ook niet aan het vangnetje want Arjen haalde de ene na de andere uit het typisch ruikende singelwater. Na ook de bevestiging van zijn superioriteit op dit gebied te hebben verkregen liepen wij met de armen op elkanders schouders naar zijn huis waar zijn moeder ons een rode plastic beker met lauwe siroop (frambozensmaak) serveerde. We waren "beste vriendjes" en ik onderging zijn overheersende rol inde meeste jongensvaardigheden zonder enige moeite. Waarom zei hij op het schoolplein plotseling, zonder enige aanwijsbare aanleiding, in het bijzijn van misschien wel acht Anderen: "Ik noem jouw voortaan sloppenkind". Ik duizelde. Ik bleef wel "beste vriendjes" met hem maar vlak voor het slapen gaan vermoorde ik hem nogal eens. de manier verschilde elke keer maar de overeenkomst mijner morbide voorstellingen was dat hij beseftte dat ik hem in mijn macht had. Ik liet hem echter nooit genade.

In dit huis hoeven allen² de ramen nog maar geplaatst om de afsluiting met de buitenlucht tot een feit te maken. Wat gek dat nieuw beton naar oud ruikt.

De blik in de ogen van de gymleraar was koud en vol walging; "Koopmans en Egberts, doen jullie eens een schotse sprong voor. Met hun lenige veertienjarige lichamen demonstreerden zij, schijnbaar moeiteloos, hoe over een gespannen touw gesprongen dient te worden.

Door eerst mij aan te kijken en daarna zijn hoofd snel richting touw te bewegen, maakte hij duidelijk dat ik moest. Iedereen keek. Hij wist toch dat ik het niet kon.

Zonder denken begon ik de aanloop. Even niets. Ik voelde het touw weer tegen mijn bovenbenen. "Blijf staan", zei hij, "Weet je hoe jij springt?". Ondanks het retorische karakter van de uitgeknauwde woorden schudde ik, met roodaangelopen hoofd, ontkennend.

Toneeltechnisch was er niets mis met de kreupele debiel die hij neerzette.

Er werd zacht gegniffeld. In mijn fantasie legde ik het touw dat op dat moment aanleiding was van mijn kwetsbaarheid om zijn nek. Ik zag zijn tong evenals zijn ogen langzaam naar buiten puilen gelijk ik dat had gezien in een boek over oorlogsmisdadigers.

Het regent zachtjes, of nee, er hangen druppeltjes in de lucht die je voelt aan je wangen en ogen, niet visueel waarneembaar, maar wel bijdragend aan algemene kiamheid.

Hoe krijgen ze dat harde cement nu weer uit die molen?

De fijne stofdeeltjes die zichtbaar werden door het licht van de zon dat zij terugkaatsen waren nodig om de reeds bestaande stilte te vervolmaken. Wim zat op de bank en las. Ingespannen want zijn onderlip hing naar beneden. De klok tikte oorverdovend maar de regelmaat waarmee dat gebeurde maakte het dragelijk. Ik nipte van mijn thee.

Wim sloeg een bladzijde om en keek naar me. Korte glimlach. Ik stond op (Verbrak De Stilte) en gaf hem mijn gedicht. Bijna geïrriteerd legde Wim zijn boek opzij, en las vluchtig mijn lofsonnet op " Hangende onderlip ". Keek absoluut niet glimlachend op en las nogmaals twee kwatrijnen lipanatomie en een sextet adoratie.

Daarna vouwde hij het papier pijnlijk precies dubbel en maakte er met zijn goedverzorgde, nagel een haarscherpe vouw in.

Langs de zogevormde vouw scheurde hij de vriendschap in tweeën, " Ik vind het niet mooi, jij kunt wel beter", was zijn enige commentaar. Ik verzon een auto-ongeluk voor hem waarbij hij niet zou lijden, want ik hield wel van hem.

Via een ladder kom ik op een zolder die naar vers bloedend hout ruikt. Het duister rustigt. Zonder te schokschouderen huil ik. Vreemde gewaarwording, tranen zonder geluid.

Gisteravond was ik in het rosarium. Er zat een jongen die zijn uiterlijk in mijn geheugen grifte. Een beetje punkig, donkerblond haar met een zwarte pluk. Hij had een zwart jasje aan gevoerd met grijs-witte stof, daaronder een grijs overhemd met één rode en twee witte strepen. Zwarte broek en zwarte schoenen maakten het geheel compleet.

"Paultje Witte"donderde het door mijn hoofd, Dief mijner Gloria. In zijn hand hield hij vier buisjes asperine. Hij keek naar me op maar herkende me niet. Warm en misselijk werd ik. Mijn benen liepen door tot de volgende ochtend. Ik liep de trap af, het metrostation in.

Peter Verhees.

LIEF LEED

De dreunende bas rukte aan mijn middenrif.

Voorzichtig liet ik mij meeslepen door het ritme. Het glas in mijn hand resoneerde bij de allerlaagste tonen.

Het was warm en ik had eigenlijk helemaal geen zin om te dansen. Toch werd ik als vanzelf opgenomen in de deinende menigte. Ongeïnteresseerd bewoog ik mij precies tegen de maat van de muziek in.

Uit het enthousiaste gehos en gesprong om mij heen begreep ik dat het nummer dat momenteel mijn oren in werd geperst de een of andere hit moest zijn van het ogenblik.

Ik kende het niet.

Al snel werd het mij duidelijk dat ik niet in een stemming was om te dansen en dat vanavond waarschijnlijk ook niet meer zou geraken. Ik staakte mijn aritmisoh gehobbel middenin het nummer en worstelde mij een weg van de dansvloer af.

Halverwege stootte iemand mij het glas uit de hand in een ongecontroleerd gebaar van gespeelde extase. Het ding spatte in scherven uiteen. Ik was dankbaar dat de inhoud reeds zijn bestemming had gevonden.

De lomperd in kwestie keek mij glazig aan en gebaarde verontschuldigend. Hierna ging hij ritmisch heupwiegend door waar hij gebleven was met zijn draaikonterij.

Ik kroop op een lege barkruk, bestelde een nieuw glas en liet het vullen.

Op de kruk links van mij zat een nicht als een kerkdeur eenzaam te wezen, met verbleekte rouge en doorgelopen mascara. Ik kon niet bepalen of dat door het zweten kwam of door zijn tranen, waarvan er een in zijn glas plonsde. Make-up maakt dus ook al niet gelukkig, bedacht ik triest.

Aan mijn rechterhand zat een behaarde bundel spieren, strak omwikkeld door glanzend zwart leer. Ladderzat. Zijn stoere hoofd zwaaide angstaanjagend ontspannen heen en weer, enigszins op de maat van de muziek.

Van onder zijn snor klonk een respectabele oprisping.

Hij keek mij schuld bewust en scheel aan.

Voor hij iets kon zeggen stond ik enkele meters verderop en staarde over de dansvloer.

Er daverde nu een traag en zwoel nummer door mijn hoofd. Een aantal romantisch ingestelde nichten stonden hun opgeklopte kruizen tegen elkaar aan te schuren.

Nog zo'n nummer en de stof zou het wel begeven, bedacht ik cynisch.

Mijn nek kriebelde.

Ik waagde een voorzichtige blik achterom en zag waar de kriebels vandaan kwamen. Een vlot, besnord en gestroomlijnd gekapt type ~~stond~~ stond mij op zijn gemakje op te nemen, zonder ook maar een detail over te slaan. Met zijn te strakke jeans, witte gympies en t-shirt met afgescheurde mouwen zag hij er belachelijk clichématig uit.

Hij zag hoe ik zijn gewelfde torso opnam en zijn snor week voor een te witte grijs, waarbij zijn linkeroog dichtklapte.

Ik keek weer voor me en leegde mijn glas. Uit mijn ooghoek zag ik de gympies zich in mijn richting begeven.

De jongen kwam voor me staan en zei een paar woorden. Met mijn blik vertelde ik hem dat de muziek zijn stemgeluid had overheerst.

"Kom je hier vaker?" schreeuwde hij, quasi-belangstellend. Ik keek langs hem heen naar de dansvloer. Daarna draaide ik mijn hoofd en keek naar de bar. Toen keek ik hem weer aan.

"Nee", zei ik, en ik knoopte mijn jas dicht.

"Nee, dit was beslist de laatste keer..."

Leo

APOLLO, SOOS VOOR SEXUELE MINDERHEDEN ?!

Dit stukje is geschreven als reactie op die van Cock en Ron in het vorige nummer over de ontbrekende opvang voor met name pedofielen op Apollo, in de hoop hiermee een ware vloedgolf van discussies, tegengestelde meningen, relletjes en bombrieven te ontketenen.

Ons standpunt is dat iedereen mag doen wat hij of zij leuk vindt zolang als alle betrokkenen vrijwillig deelnemen. Wij beseffen dat hierover de meningen verdeeld zijn, maar gaan daar in dit artikel niet verder op in, hoewel het zeer belangrijk is dat hierover gediscussieerd wordt. Wij zijn van mening dat Apollo een vereniging voor jonge mensen met homoseksuele moet zijn en niet een voor seksuele minderheden.

Ten eerste kan men zich afvragen, om welke reden iemand naar Apollo komt. Is dit omdat deze persoon pedofiel, masochist, sadist, fetisjist, travestiet, of transseksueel is, of omdat deze homoseksuele gevoelens heeft. Het taboe op het eerst rijtje is onmiskenbaar groter dan dat op homoseksualiteit, daarom zal men eerst voor zijn homo- of hetero gevoelens uitkomen (dit laatste zal geen problemen opleveren) en pas later voor eventuele andere.

Volgens de statuten onder artikel 2, lid 1, sub a heeft Apollo ten doel: "Het bevorderen van en vrije en harmonische ontplooiing van de homo-seksuele- en biseksuele gevoelens en identiteit van jonge mensen (...)." De leus "JONG? HOMO? APOLLO!!!" is hiermee redelijk in overeenstemming. Aangezien onder ontplooiing ook zeker het uitkomen voor en het leren omgaan met pedofiele, sadomasochistische etc. gevoelens valt, moet Apollo hiervoor de mogelijkheid bieden.

Men kan zich afvragen, of Apollo alleen de ontplooiing moet bevorderen, of dat Apollo ook werkelijk voor ontplooiing zorg moet dragen. Een praktijkvoorbeeld zou kunnen zijn, de vraag of het bestuur verplicht is om danslessen te ondersteunen (lees: bevorderen) door een zaal te huren e.d., of verplicht is te zorgen dat er danslessen gegeven worden en reclame te maken voor Apollo als dansschool.

Een argument voor het verplichte zorgdragen voor de ontplooiing van pedofielen, sadomasochisten, fetisjisten, travestieten en transseksuelen is, dat als dat niet gebeurt, mensen die dat soort gevoelens hebben zich niet op Apollo thuis zullen voelen. Wij vinden nu, dat voorkomen moet worden, dat mensen komen omdat ze pedofiel etc. zijn; immers Apollo richt zich op de ontplooiing van mensen met homofiele gevoelens.

Het is dus toe te juichen, indien er werkgroepen ten behoeve van bovengenoemden opgericht worden, maar men kan niet van het bestuur verlangen, dat het zorgdraagt voor de oprichting hiervan en hier reclame voor maakt. Het wenselijk dat de leden via interne media op de mogelijkheid tot het oprichten van dergelijke werkgroepen worden gewezen, bv. in Het Vijgeblad, op een themaavond, op een kennismakingsavond o.i.d. Na de eventuele oprichting van zo'n werkgroep kan het bestaan ervan worden vermeld in de folder(s) over Apollo.

Uiteraard dient er wel te worden gestreefd naar een grotere tolerantie binnen Apollo ten aanzien van pedofilie, sadomasochisme, fetisjisme, travestie en transseksualiteit (zucht) om eventuele initiatiefnemers niet af te schrikken.

Andre* (Steffens+Koster)

Zoals jullie allen weten, naar ik hoop, bezit Apollo een bibliotheek, ruim gesorteerd in boeken, die op wat voor manier dan ook met homoseksualiteit te maken hebben.

Bovendien ontvangen wij vele regionale en landelijke homobladen, die bij de bibliotheek te inzage liggen,

Het bezit van deze bibliotheek is uniek tot in de verre omtrek van Rotterdam en we mogen er dus best trots op zijn. Zeg nu zelf, wáár anders krijg je de mogelijkheid je verveling te verdrijven op zó'n algemeen ontwikkelende manier, wáár anders kan je je zó ondoorzichtig, ja zo geraffineerd verschuilen, wanner je niets te zeggen hebt?!

Het feit doet zich alleen voor, lieve lezers, dat er boeken met een snelheid van ± 10 per jaar verdwijnen; een hoogst betreurenswaardige aangelegenheid.

Daarom is er besloten maatregelen te treffen teneinde een betere controle te krijgen op de uitleen. Deze maatregelen zijn de volgende:

- Boeken worden slechts uitgeleend op vertoon van een lidmaatschaps- of bibliotheekkaart. Een bibliotheek kaart is te verkrijgen voor het luttele bedrag van f2,50 op vertoon van een legitimatiebewijs.
- In een boek zitten twee kaartjes: het ene

is voor de administratie en blijft op Apollo achter, het andere blijft in het boek zitten. Op het laatste komt de datum te staan waarop het boek in het ideale geval weer in ons bezit zou moeten zijn én de handtekening van een bestuurslid. Zonder handtekening mag je het boek niet meenemen.

- De uitleen termijn is drie weken. Na zes weken zullen er stappen ondernomen worden om het boek terug te krijgen. De eventuele kosten die hiervoor gemaakt moeten worden betaalt de "overtreder".

Ik hoop, dat je je door deze bepalingen niet zult laten weerhouden om menig boek bij de bibliotheek "weg te halen".

Mocht je ten slotte nog per ongeluk een of meer boeken van Apollo (herkenbaar aan het stempel) in je bezit hebben, of er onlangs één voor je verjaardag hebben gekregen, breng ze dan even terug.

"EER SCEPT MEN WATER MET EEN ZEEF DAN WIJSHEIJDT
ZONDER BOECKEN"

I juni op apollo-BUBBLEGUM-muziektheater-aanvang:10 uur.

Ter gelegenheid van het optreden van Bubblegum hadden Mirjam en Jos een kort onderonsje met een van de groepsleden:Saskia Jonker.

Saskia vertelde ons dat Bubblegum behalve haar bestaat uit Hans Breedveld en Rob Zuidam.

Ze maakte in Parijs hun debuut als straatmuzikanten. Verder hebben ze al eerder dingen gedaan op het gebied van theater.

Hans was zelfs te zien in de T.V. bewerking van "Klassestrijd". Rob doet de tekst en muziek,de vormgeving is van alle drie. Vault Parijs vormden ze het idee om Bubblegum op te richten. Saskia beschrijft hun muziek als een combinatie van rock'n' roll en jazzy bop.

Ze maken in hun liederen de serieuze stijl belachelijk van zaken als godsdienst,liefde,politiek.

Ze doen het voor hun plezier,vinden het leuk om voor een gemengd publiek te spelen.

Ze hopen dat mensen plezier hebben,als ze er wat van opsteken is dat meegenomen.

Saskia vind wel dat het een goede zaak is om verder te kijken dan je neus lang is.

Mirjam vind het daarbij(evenals de andere bestuursleden)goed om eens dat zware karakter van homo-theater weg te laten en gewoon plezier te hebben.

Volgens Jos is dat ook zeker geen slechte zaak.

I juni dus,3 gulden voor leden,4 gulden voor niet leden. Het duurt ongeveer 2 uur(met pauze),kom kijken voor'ze in het onbetaalbare Ahoy-complex staan.

Jos.

Bubble Gum

WHEN GOD CREATED EARTH HE WAS ONLY CHEWING HIS BUBBLE GUM

Play-Back.

25 mei is het zover: De Grote Play-Back avond

We moeten natuurlijk wel (nog) meer aanmeldingen binnenkrijgen.

Waar blijft jouw aanmelding: Andre Steffens?

Marjo?

Marko?

Als je nog mee wil doen geef dan nog even een gil naar Frank of Mirjam.

Bij deelname je nummer aan het begin van een cassettebandje zetten en je act instuderen. Natuurlijk zelf je spullen meenemen.

We beginnen om tien uur en zijn klaar als al die geweldige groepen, zangers en zangeressen geweest zijn.

Voorlopig worden verwacht: Boy George
Ron Brandsteder
Bette Midler
Nana Mouskouri

kinderkoor de Leidse Sleuteltjes en nog vele anderen.

Op 6 april jongstleden werd er op Apollo een info-avond gegeven waarop het bestuur zijn beleid toe lichte, zoals het sinds februari werd gevoerd. Erg veel belangstelling was er niet. Het oude bestuur was in zijn geheel afwezig, en er werd vrijwel geen kritiek geuit op het bestuur, waardoor de avond van zeer korte duur was.

Toch schijnt er kritiek te worden geuit op dit Apollo-bestuur. We zouden het erg op prijs stellen wanneer die kritiek niet via ondergrondse kanalen onze oren bereikte, maar hetzij per brief, hetzij mondeling op een infoavond geuit wordt.

Op de info-avond bleek vrij algemeen het ongenoegen met de ruimte die we momenteel ter beschikking hebben. Voor het bestuur definitief over een verhuizing gaat praten zouden we graag van jullie wat reacties horen. Mocht het tot een verhuizing komen dan zegt het bestuur toe, deze rustig voor te bereiden, zodat we in onze nieuwe ruimte definitief onze vestiging kunnen houden. Heb je suggesties over een ruimte, over de locatie daarvan of zo iets, dan kan je je verhaal altijd kwijt aan een op een soosavond aanwezig bestuurslid, of schrijf ons eens een briefje. Aanmoedigingen, tips, initiatieven uwerzijds worden op prijs gesteld!

Uw aller penningmeester verzoekt diegenen die nog niet hun contributie hebben betaald, dit zo spoedig mogelijk te doen, gezien de moeilijke positie waarin Apollo financieel verkeert momenteel.

Ook donateurs zijn nog altijd welkom. Misschien dat jouw ouders Apollo financieel kunnen/willen steunen. Ze kunnen dan hun donatie overmaken op giro 3335919 t.a.v. Apollo Rotterdam.

Op 25 mei, de playbackavond zal ik aanwezig zijn om POFPERTJES te bakken. Deze baksels zullen voor een schappelijk (nog te bepalen) bedrag aan jullie worden verkocht. Ik bak ze erg lekker dus komt allen!!!! Namens het bestuur, liefs van

Caïn
+

RENDEZ-VOUS IN DE BRANDING

WAT VOORAF GING: Het wordt erg spannend. Iedereen die ik spreek weet al hoe het af gaat lopen. Ik schrijf te voorspelbaar. Maar wel erg smeifig. Hierbij maak ik van de gelegenheid gebruik om een paar veel aan mij gestelde vragen te beantwoorden: Koen, de hoofdpersoon, is geen verpersoonlijking van mijn persoontje. Ik zou niet durven, zo onbescheiden te wezen mezelf te gaan beschrijven. En Michiel? Ook die bestaat niet. (Jammer genoeg, want zo'n blond knulletje is niet te ver-smaden...)

Ik zal even je geheugen opfrissen over de voorafgaande afleveringen: Koen, die zich benauwd voelt binnen zijn verhouding met Heleen, is opgelucht als hij een weekendje met zijn PTT-collega's naar Rockanje gaat. Hij deelt zijn kamer met Michiel, en hij blijft niet helemaal koud onder zijn charme's.....

Coen Honig

aflevering 3

We waren klaar met eten. Patty kondigde aan dat we over een kwartier bij de auto's moesten zijn. Ik liep nog even naar boven. Michiel liep achter me, maar ik was in gedachten verzonken, en wierp de deur achter me in zijn gezicht. "Au! Welkom." zei hij, en wreef over zijn neus. "Sorry, wat een lul ben ik. Ik wist niet dat je achter me liep." "Geeft niet." zei Michiel en ging zijn tanden poetsen. Ik deed hetzelfde. Ik stak een doosje wybertjes bij me en trok m'n trainingspak aan. Toen we naar beneden gingen was iedereen er al. Het was niet echt warm en met de bal begaven we ons naar het strand. We gingen voetballen. Nou was dat niet m'n sterkste zijde maar dat had ik met het hele gezelschap gemeen, en dat maakte het erg leuk. Patty, Michiel, Josien, Margareta en ik vormden een team. Paula deed niet mee, ze hield zoals beloofd de score bij door te turven in het zand. Michiel en ik vonden het leuk om daar de bal overheen te laten rollen zodat de score onleesbaar was. Maar Paula, punctueel als ze was kende de score

uit haar hoofd. Hetzelfde hoofd waar ze een bal kei-hard tegenaan kreeg door Barbara zodat ze wegens smartelijke pijnen onmogelijk meekon op strandwandelingen. Mooi zo. Ze bleef uitgestrekt in het zand liggen toen wij wilden vertrekken. Iedereen behalve Michiel en ik wilde joggen. Wij liepen rustig door het water te bangeren met onze blote voeten. Ik vroeg hem of hij het gezellig vond bij ons. Hij vertelde dat hij nog niet wist wat hij wilde gaan studeren. "Moet je niet in dienst?" "Nee, ik ben buitengewoon dienstplichtig." Hij lachte. "Ze hadden niet zo'n trek in me. Ik ben homo." "Oh" zei ik. Ik dacht aan mijn opwinding toen ik hem naakt had gezien. Ik voelde een warme genegenheid voor deze jongen. "Die Heleen van je, wat doet die?" "A-verpleging opleiding." zei ik. "Vertel eens wat over haar?" "Ken je Carly Simon?" "Ja." "Nou, daar lijkt ze op." "Mooi." "Inderdaad. Ze is heel aardig. Ze houdt van muziek, en zorgt goed voor me." "Ben je gelukkig met 'r?" "Ja." zei ik. Een koude golf vloeide over mijn voeten. "Ach ja, je kan het slechter treffen. Ze wil zich aan me binden door kinderen en dat benauwt me. Er zit iets scheef tussen ons en ik weet niet wat." Michiel dacht even na. "Wil je geen kinderen dan?" "Nee, het lijkt me of je dan niet meer aan elkaar toekomt. Zo'n dreumes komt toch tussen je in te staan de hele dag." "Ja, tenminste, dat denk ik wel. Heeft zij niet het idee dat er iets scheef zit?" "Ik weet het niet." zei ik. Hier op het strand kon ik rustig mijn gedachten formuleren. "Of ze nou alles zo zeker weet en daarom kinderen wil of dat ze zich via een trouwerij aan me wil binden, ik weet het niet. Soms denk ik dat ze zich wil verzekeren dat ze me niet kwijt raakt"

Ik was zelf een beetje onthutst over deze conclusie. Wat was er een hoop mis met ons. Ik realiseerde me m'n gemengde gevoelens voor Heleen en waarom ik me zo vaak somber voelde.

"En jij?" vroeg ik. "Heb je wel eens een vriend gehad?" "Jawel." zei hij, en zweeg toen langdurig. Hij was niet van zin er iets over los te laten. Dat iriteerde me, ik vertelde wle alles. "Hoe oud ben je eigenlijk?" vroeg ik. "Eenentwintig." "Goh, dan ben je ouder dan ik." zei ik. "Heleen ook al."

Hij keek me verbaasd aan. "Zit je mij met Heleen te vergelijken?" "Nee." zei ik en "Verdomd ja." dacht ik. "Wat is dat voor probleem waar je het bij het eten over had? Of wil je dat niet zeggen?" "Niks bijzonders. Die Baby." loog ik. Ik voelde me verward, kreeg de indruk dat Michiel dwars door me heen keek en ik voelde me in het nauw gedreven. Waarom liep ik zo'n wildvreemde jongen van alles over m'n verhouding te vertellen? Toch ging ik door, gedreven door weet ik veel wat. "Weet je, ik voel me bedreigd." Zelf schrok ik een beetje van die toch wel krasse uitspraak.

"Vooral als ze wil vrijen. Dat gaat niet goed, en dan probeert ze geforceerd me op te geilen. En dan kan ik helemaal niet meer. Ik realiseer me dat nu pas allemaal goed." en na een stilte "Je stimuleert m'n denkvermogen. Het gesprek bleef daarbij, want we troffen een uitgeputte Barbara in het zand aan. "Joggen met een baby in je buik, moet je ook eens doen!" zei ze hijgend.

Toen we om vijf uur flink zanderig bij het hotel terugkwamen kondigde Patty het eten om 7 uur aan. Tot die tijd waren we vrij. "Ik ga weer in bad." zei Michiel. "Ja lekker." zei ik. Hij ging eerst. Ik lag op bed in "De komst van Joachim Stiller" te lezen, een boek van Lampo. Het perfecte in de relatie tussen de hoofdpersonen, Freek en de zwangere Simone irriteerde me, maakte me jaloers. Ik lag languit op bed in een onderbroek en ik hoorde Michiel zingen in de badkamer. Het bad liep reutelend leeg. Druipend bloot stond hij in de deuropening. "Jij mag." zei hij. Weer die verdomde erectie. Michiel zag het, ik weet het zeker, maar hij zei niets. Ik ging naar de badkamer en trok m'n slip uit. Hij bleef onnodig lang treuzelen, en draaide zich om toen ik uitgestrekt in bad lag. "Je hebt een mooi lijf, weet je dat?" zei hij, grinnikte en liep de kamer in. Toen ik de badkamer uitkwam had ik expres al m'n onderbroek aangetrokken. Hij lag te lezen. Ik besloot Heleen even te bellen, terwijl hij een kruikje oude jenever tevoorschijn haalde en me een glaasje inschonk.

Toen ik ons nummer had gedraaid kreeg ik een depressieve Heleen aan de telefoon, die somber meedeelde dat ik maar naar huis moest komen. "Er is een patiënt van me overleden." "Was je daar dan zo aan gehecht?" vroeg ik.

"En je werkt pas drie dagen op die afdeling." "Wat denk jij toch ego-centrisch." zei ze. "Ik heb opvang nodig." "Dan bel je Carla." zei ik- "Oh Koen, ik mis je zo." zei ze. "Kan ik nou niet eens een weekend weg?" vroeg ik. "Jaja, jij maar plezier maken en ik zit hier alleen." "Meid, ga dan met iemand de stad in, lol maken. zei ik, ik was een beetje geërgerd door dat klagelijke toontje. "Je bent wel een egoïst hoor." zei ze. "Dat is niet waar." zei ik, ik begon kwaad te worden. En toen Heleen me verweet dat ik rondweilde met PTT-wijven hing ik op. Michiel begreep dat er problemen waren. Ik vertelde hem het hele verhaal, en hij schonk regelmatig m'n je-neverglasje vol, met de mededeling dat ik daar nu wel zin in zou hebben. En daardoor voelde ik me erg door hem begrepen. Ik vond Michiel een erge lieve jongen.

PAK HET VOORDEEL

Overtuig jezelf van de kwaliteiten van het Vijgeblad. Als je de bon nu invult, ontvang je je lijfblad voortaan iedere maand in de bus. Hoef je 'm voortaan niet meer bij je vriendje te lenen. En, je blijft elke maand volledig op de hoogte van de jongste ontwikkelingen binnen Apollo. En wat dacht je van de Hot Gossip ? Hak daarom nu de knoop door, word lid van Apollo. Ouder als 25 ? Wordt donateur !! Pak het voordeel. Nu!!

Naam: _____
 Adres: _____
 Postcode/woonplaats: _____
 Telefoon: _____
 GEB. DATUM : _____

POSTBUS 1480
 3000 BL ROTTERDAM

4 mei 1984

Ik kan daar zo verdomde kwaad over worden, hè. Niemand besteedt tegenwoordig meer aandacht aan de jaarlijkse dodenherdenking. Goed, het is dan wel 39 jaar geleden maar moeten wij daarom de hele boel maar vergeten? Ik vind van niet. Loop ik op 4 mei met mijn bosje bloemen over de Waalduyter vlakte om mijn bosje bloemen daar te deponeren, wat zie ik? Ik ben de enige, dit jaar. Het is een grauwe avond, nergens een trompetter, ik word triest van de stilte om mij heen. Oh, ik ben nu nog de enige die zich om de gevallen bekommert. Kom ik terug in de stad, vrolijk tetterend scheuren automobielen langs mij heen. Het is koopavond. Men heeft niet eens het fatsoen meer om op 4 mei de winkels te sluiten. Mijn vlag wappert eenzaam triest halfstok. Ik voel mij miskend. Niemand schijnt zich te realiseren wat er vandaag aan de hand is. Op tv gewoon sterreclame, een enthousiaste toppop, niets stemmigs, nee, ik kan leuk naar een gezellige familiequizz kijken. Bah Bah Bah. Maar IK zal volharden. Ik hang morgen de vlag boven in de top, en ik zal fanfaremuziek draaien. Ik zal met een toetertje in de tuin laten zien dat ik de canadezen en amerikanen dankbaar ben. Lang leve de bevrijding. Lang leve de Koningin.

Dhr. Z. Everaar, boekhouder.

4 mei 1984

Ik kan best begrijpen dat de jongere generatie van ons land weinig behoefte heeft om de gevallen der tweede wereldoorlog te gedenken, maar ik voel mij toch behoorlijk geschokeerd wanneer ik bemerk dat ik systematisch door mijn burens gedwarsboomd word wanneer ik dat wel wil. De manier waarop mijn buurman, dhr. Z. Everaar (ik noem hem altijd Zevi - gevat nietwaar ?), zich op de 4^e mei gedroeg is ronduit ongepast. Jazeker. Ten eerste had mijn buurman de gehele dag de vlag in top hangen. Tegen achten bracht mijn buurman luidkeels de verzamelde werken van Gart en Hermien ten gehore, gevolgd door een uitgebreid toeterconcert. Alsof dat laatste nog niet genoeg was deed hij zich de hele avond rijkelijk tegoed aan oranjebitter. Welk een CP-mentaliteit. Wij moeten ons hoeden voor dergelijke gevaarlijke, maatschappijondermijnende individuen.

P.S. Eudoniem, begravenisondern.

(ADVERTENTIE)

De Bargroep van Apollo zoekt met spoed nog enkele

BARKEEPERS m/v

Om 1 vrijdagavond in de maand van 08 tot 2 uur achter de bar te staan.

Tevens is het de bedoeling om 1 keer in de 2 maanden en keer bij elkaar te komen. Hier wordt dan gezamenlijk gegeten, het beleid van de bargroep, het rooster besproken en elkaar beter leren kennen dan alleen van achter de bar.

Als je interesse voor deze funktei hebt, kun je solliciteren via Postbus 1490 3000 B1 Rotterdam, onder vermelding van de bargroep.

Telefonisch onder nummer 334491 (Frank) of door mij persoonlijk (de rest van het bestuur mag mag ook) aan te spreken.

De beloning voor dit werk is; dat je weet, dat je mee helpt Apollo draaiend te houden.

Aopies kijken

De bedbelling is om zaterdag 9 juni, als er genoeg deelnemers zijn, een dagje met een groep vanuit Apollo naar Blijdorp te gaan. We verzamelen ons om 11.00 uur op centraal station om vandaar uit gezamenlijk met lijn 3 naar blijdorp toe te gaan.

De opzet van dit uitstapje is om elkaar op een andere manier te leren kennen dan alleen maar op de soosavonden.

Bij voldoende belangstelling herhalen we dit soort uitstapjes (bijv. strandwandeling, dagje Efteling, e.d.). Heb jij ook nog leuke ideeën laat mij die dan even weten. Omdat Apollo financeel niet erg goed zit zijn de kosten voor eigen rekening. Opgeven bij Frank 334491 of in de soos of via de postbus.

Frank

(N.a.v. het artikel van Peter Verhees in het vorige
vijgeblad)

Beste Peter.

Ik blijf het niet met je eens, en waarom, dat zal ik
proberen hieronder uit te leggen, puntje voor puntje.

1. Je kleine provocatie om de discussie op gang te bren-
gen was als zodanig niet herkenbaar omdat je het woord
hypocriet op de A.L.V. ook al in dit verband genoemd
had.
2. Deze discussie ging niet over de homostrijd of iets
dergelijks maar gewoon over deze voorkant, en de con-
sequenties daarvan. De homostrijd komt dan wel aan de
orde maar om die dan tot onderwerp van de discussie te
bombarderen, dat is niet terecht.
3. De hevige emoties zou ik daarom ook anders willen
verklaren. Je kan er behoorlijk wanhopig van worden
als je iets probeert uit te leggen en als tegenar-
gument alleen "Ja maar waar leg je dan de grens" te
horen krijgt. Leo en jij gingen destijds niet se-
rius op de argumenten in, wat voor de stellers
daarvan behoorlijk frustrerend was. Die houding, ver-
telde je me die avond, hoorde bij een act, die net
zo min als de voorgenomde provocatie als zodanig
herkenbaar was. Je stellingen over angsten zijn waar-
devol maar in dit geval dus toch minder relevant.
4. Helaas, je schenkt geen aandacht aan 2 argumenten:
"Jij komt Apollo niet meer in omdat ze zo'n blad uit-
geven" en "Als er een pik op de voorkant staat zal het
er wel een zootje zijn." Helaas, want ouders en homo's
die hiermee geconfronteerd worden doen dat wel. Ook
van goedkope argumenten kan men misbruik maken. Men rottige
situatie, maar hij bestaat, en dus zal je er reke-
ning mee moeten houden.
5. Een goed contact met je ouders kan ook nog ergens
anders mee te maken hebben als acceptatie van homosexu-
aliteit. Het is niet aan Apollo om in te grijpen in
dat contact, al dan niet bedoeld.

Op de discussie zei je dat je niets van jezelf wilt inleveren. Groot gelijk. Alleen jammer dat jet het gevoel hebt dat je dat wel doet wanneer iemand jouw emancipatietempo niet helemaal kan bijbenen.

3000 BL R'dam

Postbus 1490

Mirjam Berkelouw

Frank Jansen

Hans van den Berg

René Angenent

Renko van Leeuwen

Goen Honig

André Koster

Leo Enzlin

Telefoonnummers zijn op verzoek verkrijgbaar bij
alle bestuurs- en redactieleden.

Adreswijzigingen

Archiefbeheer

Bargroep

Bibliotheek

Introgroep

Ledenadministratie

Penningmeester

Publiciteitsgroep

Vijgbladredactie

Verleden maand publiceerde het Vijgeblad een artikel van Peter Verhees na aanleiding van de geslachtsdeeldiscussie op de werkgroepenmarkt. Bij deze mijn reactie op dat artikel van Peter. Eerst nog even iets over de discussie zelf.

Jammer dat sommige redactieleden vinden dat je tijdens de presentatie van je werkgroep op de werkgroepenmarkt uitgebreid over zo'n voorkant moet gaan praten terwijl daar binnen de redactie met nog geen woord over gesproken is.

Fijn dat de gehele redactie door coördinator Verhees werd ingelicht over de op te voeren act (parodietje op de week van Sonja), jammer alleen dat coördinator Verhees vergat het initiatief tot deze discussie na afloop van de act aan een deel van de redactie door te geven. Dat dit deel van de redactie (zo'n slordige 40%) nu net dat deel van de redactie is dat het niet helemaal met de voorkant eens is zal ik voor het gemak maar even als een wat ongelukkig toeval beschouwen.

Fijn is gelukkig weer wel dat Peter doorheeft dat er "dieper liggende zaken aan deze discussie ten grondslag liggen ". Het trekken van de conclusie dat deze discussie alles te maken heeft met homostrijd op grond van een twee tal losse krenten die Peter toevallig heeft opgevangen is dan wel het andere uiterste. Ik kom daar zometeen op terug.

De opmerking dat de hele discussie voortkomt uit eigen angstgevoel lijkt mij ook wat overdreven. Inderdaad stak niemand zijn/haar vinger op bij de vraag : " Wie heeft er daadwerkelijk last gehad ", maar je had die vraag dan ook net zo goed aan een kudde Zuid Koreaanse ijsberen kunnen stellen. Mensen die echt last gehad hebben krijgen natuurlijk voorlopig de kans niet meer zich op Apollo te vertonen, laat staan om daar hun vingertje op te gaan steken.

Leit is in ieder geval wel dat na aanleiding van de januarië voorkant 4 mensen onmiddellijk hun lidmaatschap hebben opgezegd. Ik laat de interpretatie hiervan aan Peter zelf over.

" Wanneer je als man met een jurk aan op straat loopt kan dat voor sommige lieden aanleiding zijn je in elkaar te rammen, maar om nu te zeggen dat je er zelf de oorzaak van bent dat je in elkaar geramd wordt vind ik verwerpelijk en naïef "

Inderdaad, maar die man kiest wel zelf voor z'n jurk, en een abonee van het Vijgeblad mag nu eenmaal niet elke maand persoonlijk z'n voorkant uitkiezen.

Tussen oorzaak en aanleiding zit een hemelsbreed verschil. Inderdaad, maar als ik m'n fiets parkeer op het beursplein zonder hem daar op slot te zetten loop ik toch een redelijk risico om bij terugkomst te bemerken dat mijn fiets gejat is. Als ik dan als een gek zou gaan roepen : " Kan ik het helpen, ik heb die fiets toch niet zelf gejat ? ", zal niemand zich schromen om te zeggen : " Eigen schuld, had je fiets maar op slot moeten zetten."

Dit is voor mij de hoofdzaak van de hele discussie.

Een betoog van 3 kantjes over persoonlijke angsten en frustraties bij het verschijnsel homostrijd is gewoonweg niet relevant als anderen (in dit geval de makers van het Vijgeblad) voor je gaan bepalen wanneer jij (de ontvanger van het Vijgeblad) die strijd moet gaan voeren. Wel of geen "schuld" van de redactie heeft daar absoluut niets mee te maken, het gaat hier om het recht zelf te kunnen bepalen hoe je strijd voert, en vooral, wanneer jezelf vindt dat je sterk genoeg bent om die strijd te beginnen.

Jammer dat daar in Peter z'n artikel geen woord over gezegd wordt.

Jammer dat Peter juist dit argument, dat ook op de werkgroepenmarkt zo vaak geuit is afdoet met termen als : " is dat onze schuld " en " dat is zelfonderdrukking ".

Zelfonderdrukking is volgens Peter ook het afzien van plaatsing van een dregelijke voorkant. Citaat:

"Door bepaalde gedragingen zou je anderen kunnen kwetsen, dus laat je het maar, vergoelijkend vergetend dat jouw gedrag nu door anderen bepaald wordt. Als je je daarvan bewust bent en je laat dat toch toe, onderdruk je jezelf "

Beste Peter, als je deze voorkant zo zonder meer accepteerd, betekend dat ook dat je je gedrag in zake homostrijd thuis, door anderen laat bepalen. Dat is net zo goed een vorm van zelfonderdrukking.

REMKO v. LEEUWEN

Apolloleden te ridiculiseren als hypocriete preutse fatsoensrakkers die over de eerste de beste "stijve piemel" zijn gestruikeld is natuurlijk wel heel leuk maar niet helemaal naar waarheid. Die "stijve piemel" is niets meer dan een contradictio in termino daar wij allen weten dat een stijve weinig piemeligs heeft. Dat in de eerste plaats. In de tweede plaats, en dat heb jij heel goed in de gaten lieve Peter, is de kern van de discussie gelegen in het feit dat niet iedereen gelukkig is met wat jij als een stukje homoëmancipatie wenst te beschouwen. Dit met het oog op min of meer argeloze familieleden die door het discrete plakstrookje weliswaar belet worden van de inhoud van het Vijgeblad kennis te nemen maar voor wie de omslag even openbaar is als een vrolijk in de wind wapperende vuile onderbroek.

In het geval van Vijgeblad nr.1 was dat plakstrookje natuurlijk een giller van de eerste orde, een rudimentair aandoend overblijfsel uit Victoriaanse tijden. De redactie van het Vijgeblad, in haar oneindige wijsheid en bij monde van grote broer Verhees, had immers gemeend dat de door haar verkozen vorm van homoëmancipatiestrijd, n.l. de confrontatie met het ontblote en erecte geslachtsdeel op de omslag, tot de gezamenlijke strijd van een verenigd Apollo zou moeten worden. Niettegenstaande de stemmige envelopjes en wikkels waarin andere homolectuur doorgaans door de brievenbus rolt, niettegenstaande het ook bij meneer Verhees bestaande inzicht dat angsten om als homo aangemerkt te worden "heel reeël aanwezig" zijn en de voorplaat wel eens aanleiding tot conflicten thuis zou kunnen geven, niettegenstaande ook het feit dat Apollo een vereniging is met een sociologisch niet eenduidig te typeren ledenschare (behalve dan de gerichtheid op het eigen geslacht) wordt ons- in Komrij's woorden naar ik aanneem- het "bijtend zuur" als enig juist strijdwapen in handen gedrukt.

Natuurlijk, ouders die zich (nog) pogen te verzoenen met de homosexualiteit van hun kind zullen heus niet

als listige inquisiteurs op de loer liggen om bij de vondst van elke hun onwelgevallige afbeelding in bloedrode stige vervoering te geraken om zodoende (nogmaals) het strijdperk te kunnen betreden. En ouders die de homoseksualiteit als een feit accoupli beschouwen waar niet byzonder moeilijk over gedaan hoeft te worden zullen misschien denken "Is dat nou leuk?" of "Is die pik voorop nou werkelijk het enige dat zo'n blaadje leesbaar maakt?" maar de acceptatie van hun kind zal daarbij niet in het geding komen. Ouders tenslotte die niet op de hoogte zijn van de homoseksualiteit van hun kind én ouders die dat wel zijn maar het als een problematisch punt in de communicatie zo niet een onoverkomelijke barrière beschouwen, ja die zullen wel even slikken bij het zien van zo'n uitnodigende fallus op het blaadje van zoonlief's vrijdagavondssoos. Dat is toch net iets anders dan Ruud Gullit die op de omslag van Voetbal International André Hoekstra 's rug beklimt. In die gevallen zou de voorplaat van het Vijgeblad inderdaad wel eens dramatische gebeurtenissen kunnen inluiden.

In plaats van je dan af te vragen of die pik nu als aanleiding of als oorzaak van eventuele moeilijkheden zou moeten worden aangemerkt, zou enig medeleven met bepaalde door angstgevoel bezochte leden gepaster zijn. Dat bij het proces van zelfaanvaarding als homoseksueel angstgevoelens om de hoek komen kijken wordt nu afgedaan als verwerpelijke zelfonderdrukking die ongeacht de gevolgen- door meer zelfbewuste gays geforceerd mag worden: angst is immers een deel van de strijd (voor de goede zaak). Ik kan me niet herinneren bij het betalen van mijn lidmaatschap het recht te hebben over gedragen mijn eigen homoëmancipatiestrijd in mijn eigen tempo te voeren.

Die pik dus op de voorkant. Ik was van dit getekende exemplaar persoonlijk niet zo gecharmeerd. Associaties met een ontluikend bolgewas deden mij verlangen naar een smaakbol gefotografeerd exemplaar. Over de voorkant van Vijgeblad nr. 2 valt natuurlijk alleen op te merken dat een mondriaan het óók van zijn kleuren moet hebben. Ik teken vanzelfsprekend sans rancune en met de meeste hoogachting:

PETER ZWAAL

Belangrijk!Belangrijk!Belangrijk!

Mensen die volgend jaar in het bestuur willen moeten nu hard gaan sparen.

Er moet namelijk een reusachtig boeket voor Frank Jansen komen.

Hij heeft ons al diverse malen verzekerd het actiefste apollo lid aller tijden te zijn.

Dat moet natuurlijk gehonoreerd worden!

Ron Jansen heeft de methode voor ledenwerving gevonden.

Hij weet nieuwe apollo-leden op zich te verlieven en probeert op die manier het ledenbestand voller te krijgen.

Gevaar!Gevaar!

Apollo bezoekers kijk uit!

Op apollo is nog geen open t.b.c. maar wel een vorm van hondsdelheid gesignaleerd.

Jos Heeneman is nu al diverse malen gezien terwijl hij met ontblote tanden, grommend het gebouw door liep te rennen met als doel onschuldige passanten als Mirjam en Hans te besmetten met een stinkende dwell of door een beet van zijn scherpe tanden.

Nog een waarschuwing!!!

Als Jan Teekens binnen de muren van onze gezellige societeit gesignaleerd wordt, kijk dan uit!

Er bestaat een grote kans dat hij een humeur beneden 0 heeft.

Hij is dan namelijk verplicht zijn geliefde vriendin af te halen na haar bestuursdienst en hij vindt dat 2000 GEZELLIG!!!

De verloedering breekt ook apollo binnen.

Andre Steffens en Andre Koster zijn aangetroffen terwijl ze met rode oortjes zaten te bespreken welke pornofilm ze zouden gaan bezichtigen.

Zoals iedereen ongetwijfeld al begreep was dit gedeelte van de MOI-MIRJAM en niet van dat stuk vuil ~~wat~~ mijn collega moet voorstellen.

He? Schat!

Mmm, over stinkende dweilen gesproken, vergeet niet dat je een vrouw bent.

Zal ik dan nu maar?

GRRRR!!!!,

Dank je, schat!

Afgezien van het feit dat Leo hier op de grond het vuil tussen mijn tenen vandaan zit te likken maakt hem nog niet onaardig.

Ongeacht de situatie dat ik de geur van zijn laatste vrije partij als een straf twee weken bij me zal moeten dragen. Daar is geen schuurmiddel tegen bestand!!!

En weer is het gebeurd!!!

Anonimiteit (zie elders dit nummer) heeft blijkbaar een aantrekkingskracht.

Weer menen een aantal lieden onder schuilnamen te moeten schrijven.

Negatief of positief, kom voor je eigen stelling uit!!!

Voor mij toon je alleen maar dat je weet dat je te ver kan gaan, anonimiteit is geen excuus daarvoor.

Of jullie te ver zijn gegaan kun je aan mij persoonlijk komen vragen.

Ik gebruik dit blad niet om mijn persoonlijke wrok uit te leven.

Remember, dit is een valse rubriek!

Juich en jubel of ween, mijn dierbare ega Ron heeft me bedreigd. Als de zaken nog erg lang zo blijven als ze nu zijn, pakt Ron me op, zet me in een inrichting en laat me pas gaan als apollo niet meer bestaat.

Zelfkennis siert de mens!

Coen schrijft smeugig, zo zegt hij zelf, en inderdaad, de vaseline druipt tussen de pagina's vandaan.

Dit was het dan weer, vals en tergend voor uw gemoedsrust.

Vele plezierige slapeloze nachten toegewenst van

MIRJAM en JOS.

Doei!!!

Op je flikker gehad!?

Binnen de Stichting 'Op je flikker gehad!?' hebben 20 homoseksuelen zich georganiseerd om centraal telefonische meldingen van gevallen geweld tegen homo's op te vangen en te registreren.

Na een jaar voorbereiding bemant de groep vanaf 4 april 1984 twee avonden in de week een telefoon lijn in Amsterdam.

Redenen om deze voorziening in het leven te roepen zijn;

- dat er over de precieze aard en omvang van geweld tegen homoseksuelen exacte gegevens ontbreken;
- uit eigen ervaring, en vanuit signalen vanuit hun omgeving, weten de medewerkers dat opvangmogelijkheden na konfrontatie met tegen je homoseksualiteit gericht geweld slechts sporadisch goed te noemen zijn.

Door middel van bijhouden van telefonische meldingen wil de groep gegevens verzamelen om hiermee:

- informatie te verschaffen aan de homoseksuelen zelf;
- naar diverse overheden en beleidsinstanties te rapporteren en voorstellen te doen tot aanpassing van beleid inzake het terug dringen van geweld tegen homoseksuelen.

Bij het opbellen garanderen ze de anonimiteit van degenen door wie ze opgebeld worden.

Om hun initiatief te laten slagen roept 'Op je flikker gehad!?' alle homo's, die met geweld gekonfronteerd zijn op om dit aan hún door te geven. Ook verhalen van mannen die met succes teruggeslagen hebben zijn welkom.

Wanneer mannen hun opbellen bieden zij eerste telefonische opvang, waarbij met de beller wordt bekeken waar hij het beste naar toe kan gaan om zijn situatie te bespreken.

De groep streeft ernaar om o.a. via verslaggeving groepen in andere steden te stimuleren gelijksortige activiteiten te gaan ontwikkelen.

De stichting 'Op je flikker gehad!?' is gevestigd te Amsterdam.

De telefoonlijn is bemand: iedere woensdag van 20.00 - 24.00 en iedere zondag van 20.00 - 24.00 uur. Het telefoonnummer is: 020 - 246321.

Bovenstaande tekst en die van de vorige bladzijde is over genomen uit een pers bericht van de stichting 'Op je flikker gehad!?' . Deze stichting is ontstaan na diskussies binnen homogroepen na ervaringen met vanuit het publiek tijdens de internationale homodemonstratie van juni 1982 in Amersfoort, gebruikt geweld.

Ik hoop dat je hiermee voldoende ingelicht ben over deze nieuwe telefonische hulp dienst en dat je er ook gebruik van zult maken.

Frank

020-246321

VERWACHT

Naar aanleiding van het grote succes van de benefiet avond voor het rose front, het vorige jaar, vindt er dit jaar zo rond september zo'n zelfde avond plaats, met als uitzondering dat het geen benefiet avond is, dus er zal waarschijnlijk geen entree geheven worden. De naam is dit jaar dus ook anders en is nu ZOETE INVAL. Denk dus alvast na wat je wil gaan doen deze avond op het gebied van theater, toneel dans, muziek ect, ect,.....

Verder zit er een Disney-avond aan te komen. Deze avond zal geheel in het teken staan van Walt Disney.. Er staan ook nog twee thema-avonden op het programma. N.L. pedofielie en bi-seksualiteit.
En de Vierde Man.

Frank

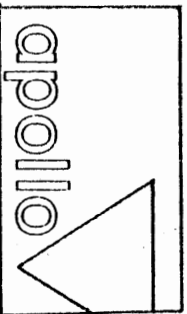
A G E N D A

- 23 mei - Posteractie in het centrum van Rotterdam.
21.00 u. verzamelen bij Andre Koster.
Adres: Schuttersstraat 41.
- 25 mei - Gigantische playbackavond.
Aankondiging op pagina 16.
- 1 juni - Bubblegum.
Muziektheater, aankondiging op pagina's 14 en 15.
- 8 juni - Info-avond.
Aansluitend DISCO!!!!!!!!
- 9 juni - Uitstapje naar diergaarde Blijdorp.
Aankondiging op pagina 23.
- 29 juni - Homofonie-Homocabaret.
Avond in het kader van de roze week.
O.A. spandoeken maken.
- 30 juni - GROTE HOMODEMONSTRATIE!!!!!!!!
Let op de komende aankondigingen op Apollo.
30 JUNI-INTERNATIONALE HOMODAG.

Leo, Peter en Jos maken bij het volgende nummer voor het laatst deel uit van de redactie. Peter en Leo vinden dat ze Weer eens wat anders moeten gaan doen en Jos gaat de onderbezette bargroep versterken. Dat heeft tot gevolg dat er twee mensen overblijven. Namelijk Remko (die blijft) en Mirjam die er vanaf dan bij zal komen. Nu is twee mensen voor de redactie natuurlijk erg weinig. De bedoeling van dit stukje is jullie ongetwijfeld wel duidelijk. Er zijn hard meer mensen nodig voor de redactie. Natuurlijk zijn de mensen die weg gaan bereid alle informatie te verschaffen over hoe je het vijgeblad in elkaar moet zetten. Ook kan je bij de volgende vergadering eens komen kijken hoe dat in zijn werk gaat. Het vijgeblad in elkaar zetten is een van de leukere bezigheden van Apollo, en daarbij ook nog iets waarin je je creativiteit kan ontplooiën. Voor alle informatie kun je terecht bij het huidige redactie-bestand dat nu nog steeds bestaat uit Peter Verhees, Remko van Leeuwen, Jos Heeneman en Leo Enzlin.

DRUKWERK

PORT BETAALD

rotterdam

APOLLO POSTBUS 1490 3000 BL ROTTERDAM